

Sygn. akt II KO 48/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **B. D. i A. D.**

skazanych z art. 300 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 grudnia 2014 r.,

wniosku obrońcy o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 30 października 2012 r.,

na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić wniosek;**
- 2. stwierdzić brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu;**
- 3. kosztami postępowania o wznowienie, w tym wydatkami w kwotach po 20 złotych obciążyć skazanych.**

UZASADNIENIE

W dniu 3 czerwca 2014 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo B. i A. D., złożone dzień wcześniej w Sądzie Apelacyjnym, stanowiące wniosek o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 30 października

2012 r. W piśmie tym znalazł się jednocześnie wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

Ustanowiony obrońca z urzędu przedstawił Sądowi Najwyższemu w dniu 23 września 2014 r. informację o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 30 października 2012 r., którym utrzymany został w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 12 czerwca 2012 r. Wyrokiem tym B. D. i A. D. uznani zostali za winnych przestępstwa z art. 300 § 1 k.k., które polegało na tym, że w dniu 19 listopada 2004 r. w Ł., działając wspólnie i w porozumieniu przy zagrażającej niewypłacalności, wynikającej z zadłużenia powstałego w toku działalności gospodarczej firmy PH N. D. s.j., a następnie firmy SA N. D. w organizacji, zbyli swoją nieruchomość położoną w Ł. przy ul. S. 68 ojcu B. D., udaremniając zaspokojenie wierzycieli. W swej informacji wyznaczony obrońca z urzędu zwrócił uwagę Sądu Najwyższego na ewentualną podstawę do wznowienia postępowania z urzędu w postaci nieprawidłowej delegacji dla sędziego orzekającego w sprawie w Sądzie Okręgowym w Ł.

W dniu 22 października 2014 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy z wyboru B. i A. D. o wznowienie postępowania „na podstawie art. 540 k.p.k. i art. 542 § 1 k.p.k. w związku z art. 9 § 2 k.p.k. oraz art. 439 k.p.k.” Obrońca wniosła jednocześnie o wszczęcie postępowania z urzędu przez Sąd Najwyższy. W uzasadnieniu wniosku obrońca wskazała, że popiera wniosek sporządzony przez B. i A. D., wskazała jako nowy fakt i dowód treść postanowienia Sądu Rejonowego w Ł., sygn. [...] oraz podniosła, że B. D. nie przydzielono w toku postępowania obrońcy i nie pouczone oskarżonych o możliwości wniesienia kasacji. Ponadto we wniosku zwrócono uwagę na wątpliwość co do istnienia delegacji do orzekania w Sądzie Okręgowym w Ł. sędziego P. W., co może świadczyć o zaistnieniu bezwzględnej podstawy odwoławczej, co z kolei powinno skutkować uchyleniem obu wydanych w toku postępowania wyroków.

Prokurator Prokuratury Generalnej w pisemnym stanowisku z dnia 3 listopada 2014 r. wniósł o oddalenie kasacji i wyraził stanowisko, iż brak jest podstaw do wznowienia z urzędu przedmiotowego postępowania.

Autorka wniosku o wznowienie postępowania przesłała do Sądu Najwyższego pismo zatytułowane „Replika na odpowiedź na wniosek”, w którym kwestionując argumentację prokuratora zawartą w jego pisemnym stanowisku poparła swój wniosek o wznowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania nie jest zasadny. Przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit. b, na który powołano się we wniosku obrońcy, odwołując się do argumentacji zawartej we wniosku autorstwa skazanych, przewiduje wznowienie postępowania, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznanne przedtem sądowi, wskazujące na to, że prawomocne orzeczenie z powodu nowych faktów i dowodów jest niesłuszne. Podstawa wznowienia postępowania *propter nova* opierać się może tylko na takich faktach lub dowodach, z którymi sąd nie zapoznał się w toku prawomocnie zakończonego postępowania, inaczej mówiąc, nie znał ich przy orzekaniu. Dowód (lub fakt) tego rodzaju wskazywać ma jednocześnie na wystąpienie jednej z sytuacji, o których mowa w punkcie 2 art. 540 § 1 k.p.k. Z licznych orzeczeń Sądu Najwyższego wynika, że nowy dowód wskazywać ma na wysokie prawdopodobieństwo, że w wyniku wznowienia postępowania zapadnie odmienne od poprzedniego orzeczenie. Innymi słowy nie chodzi jedynie o przedstawienie wątpliwości co do wcześniejszych ustaleń faktycznych, a o poważne prawdopodobieństwo błędności wyroku skazującego (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2004 r., III KO 32/02, OSNKW 2004, z.10, poz. 99 i cytowane tam orzecznictwo; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2009 r., III KO 73/08, R-OSNKW 2009, poz. 396).

Nie sposób uznać, aby nowym dowodem w rozumieniu omawianego przepisu była treść postanowienia Sądu Rejonowego w Ł., sygn. [...]. Postanowienie to stanowiło bowiem przedmiot rozważań sądu, a nadto niezrozumiałą jest deklarowany wpływ tego orzeczenia na zaistnienie podstawy do wznowienia. Okoliczności tej nie wyjaśniono we wniosku obrońcy. Podstawy wznowienia nie może także stanowić fakt niewyznaczenia B. D. obrońcy z urzędu w toku postępowania Sądu Rejonowego w Ł., sygn. [...]. Wskazywanie tego faktu jako podstawy wznowienia również trudno zrozumieć wobec tego, że w toku

postępowania, którego dotyczy wnioski o wznowienie, B. D. korzystała z pomocy obrońcy z urzędu. Podstawą wznowienia nie może być także ewentualny brak pouczenia o sposobie wniesienia kasacji, zważywszy, że treść wyroku ogranicza możliwości wniesienia kasacji przez skazanych, którzy nadto korzystali z pomocy obrońców. Omawiana okoliczność nie może być przy tym uznana za podstawę wznowienia.

Brak jednocześnie podstaw do uznania, że w sprawie zaistniała podstawa do wznowienia postępowania z urzędu w postaci bezwzględnej przesłanki odwoławczej. Skład sądu rozpoznającego sprawę B. i A. D. w pierwszej instancji był w pełni prawidłowy, a sędzia P. W. orzekał na podstawie prawidłowej delegacji Ministra Sprawiedliwości, obejmującej także okres od dnia 1 czerwca 2011 r. do dnia 30 listopada 2011 r., co wynika z kopii tej delegacji uzyskanej w toku postępowania przez Sąd Najwyższy z Sądu Okręgowego w Ł. Fakt, że kopia delegacji nie znalazła się w aktach sprawy, a pozostawała w aktach osobowych sędziego nie może przesądzać o zaistnieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej w postaci nienależytej obsady sądu lub udziału w wydaniu orzeczenia osoby nieuprawnionej – art. 439 § 1 pkt 1 lub 2 k.p.k. Brak jednocześnie w sprawie innych uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., które zgodnie z art. 542 § 3 k.p.k. mogłyby stanowić podstawę wznowienia postępowania z urzędu.

Wobec braku podstaw do wznowienia postępowania postanowiono jak w części dyspozytywnej orzeczenia.